

ЛІТЕРАТУРА

1. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 року // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Про статус народного депутата : Закон України від 17 листопада 1992 року № 2790-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 3. – Ст. 17.
3. Про вибори народних депутатів : Закон України від 17 листопада 2012 року № 4061-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 10-11. – Ст. 73.
4. Лабенська Л. Л. Правовий статус депутатів місцевих рад : монографія / Л. Л. Лабенська. – Дніпропетровськ, 2005. – 160 с.
5. Чернецька О. Л. Конституційно-правовий статус депутатів місцевих рад за законодавством України : Монографія / О. Л. Чернецька. – К. : Видавничий дім «Скіф», КНТ, 2008. – 144 с.
6. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / за загальною редакцією професорів В. Г. Горенка, В. Т. Нора, М. Є. Шумила. – К. : Юстиніан, 2012. – 1224 с.
7. Принцип верховенства права : проблеми теорії і практики : у 2 кн. / за заг. ред. Ю. Шемшученка / відп. ред. В. Авер'янов. – Кн. 2. Принцип верховенства права у діяльності держави та в адміністративному праві. – К., 2008. – С. 233.
8. Шептицький М. І. Гарантії забезпечення прав та обов'язків депутатів в Україні на прикладі зарубіжних країн / М. І. Шептицький // Правовий вісник Луганщини. – 2012. – № 11. – С. 54–59.
9. Фаринник В. І. Конституційні гарантії прав депутатів місцевих рад / В. І. Фаринник // Юридичний вісник України. – 2012. – № 24. – С. 21–23.

УДК 342.95

РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ СУБ'ЄКТІВ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ У СФЕРІ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ З ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ РЕЧОВИХ ПРАВ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО

**Колесников М.О.,
здобувач**

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

Стаття присвячена висвітленню однієї з актуальних теоретико-методологічних проблем адміністративного права щодо необхідності реформування системи суб'єктів публічної адміністрації в Україні. Розглядаються етапи розвитку системи суб'єктів публічної адміністрації у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно. Визначаються перспективи розвитку цієї системи.

Ключові слова: адміністративні послуги, державна реєстрація речових прав на нерухоме майно, нотаріат, органи місцевого самоврядування, Державна реєстраційна служба України.

Kolesnikov M.A. / РЕФОРМИРОВАНИЕ СИСТЕМЫ СУБЪЕКТОВ ПУБЛИЧНОЙ АДМИНИСТРАЦИИ В СФЕРЕ АДМИНИСТРАТИВНЫХ УСЛУГ ПО ГОСУДАРСТВЕННОЙ РЕГИСТРАЦИИ ПРАВ НА НЕДВИЖИМОЕ ИМУЩЕСТВО / Днепропетровский государственный университет внутренних дел, Украина

Статья посвящена освещению одной из актуальных теоретико-методологических проблем административного права о необходимости реформирования системы субъектов публичной администрации в Украине. Рассматриваются этапы развития системы субъектов публичной администрации в сфере государственной регистрации прав на недвижимое имущество. Определяются перспективы развития этой системы.

Ключевые слова: административные услуги, государственная регистрация прав на недвижимое имущество, нотариат, органы местного самоуправления, Государственная регистрационная служба Украины.

Kolesnikov M.O. / THE REFORM OF PUBLIC ADMINISTRATION SUBJECTS IN THE SPHERE ADMINISTRATIVE SERVICES ON STATE REGISTRATION OF RIGHTS TO IMMOVABLE PROPERTY / Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs, Ukraine

The article is devoted to the coverage of one of the important theoretical and methodological problems of administrative law on the need to reform the system of subjects of public administration in Ukraine. The stages of development of the subjects of public administration in the sphere of state registration of rights to immovable property. Determine prospects for development of this system.

The purpose of this article is to identify the prospects for reforming the system of public administration subjects of the provision of administrative services in the field of state registration of rights to immovable property.

Under the administrative services in the area of state registration of rights to immovable property author understood the result of the exercise of power subject to the provision of administrative services at the request of a person or entity, aiming at formal recognition of the state of facts and proof of origin, transfer or termination of rights to immovable property, encumbrance of such rights by the relevant entry in the State Register of real rights of immovable property.

It was found that in the light of the reforms of the system of state registration of rights of immovable property notaries have the rights to carry out state registration: 1) the rights derived from ownership of agricultural land, regardless of notarization of the contract, based on which there is such a right; 2) the ownership of agricultural land, which has arisen and is decorated in the prescribed manner before January 01, 2013, simultaneously with the state registration of property derived from it the right to this land.

In the future, in the light of the announced reforms proposed reform of the production of the provision of administrative services in the area of the state registration of rights of immovable property associated with the implementation of a mechanism to provide such services through the centers of administrative services on the principle of «single window» provides for the introduction of «e-services», the simplification of procedures transfer of functions of state registration of legal entities and individuals – entrepreneurs to local authorities, notaries and banks. It is planned to transfer to the field as a function of the reception of documents and decision-making functions. However, with the central body of executive power is a function of control.

Key words: administrative services, state registration of rights to real estate, notaries, local governments, the State Registration Service of Ukraine.

Однією з важливих завдань адміністративної реформи є підвищення ефективності та якості здійснення функцій виконавчих органів державної влади, в тому числі функцій, пов'язаних із наданням адміністративних послуг.

Серйозними проблемами, які породжують низьку ефективність виконання функцій, є: включення до компетенції виконавчих органів державної влади надлишкових функцій; невизначеність показників результативності виконання функцій; невиправдано висока частка дискреційних повноважень; надмірна й іноді навмисна ускладненість адміністративних процедур, їх закритість, непрозорість громадянського суспільства і споживачів державних послуг; відсутність чітких критеріїв і механізмів оперативного внутрішнього контролю адміністративної діяльності. Це призводить, з одного боку, до зниження відповідальності виконавчих органів державної влади та їх посадових осіб, малої ефективності їх діяльності, корупції, витягання адміністративної ренти, а, з іншого, – до порушень прав і свобод особистості, надмірних обтяжень і видатків (всіх видів ресурсів) для громадян і організацій.

Ці проблеми багато в чому породжені слабким розвитком у вітчизняному законодавстві процедурних і процесуальних норм, що регулюють організацію виконання функцій виконавчих органів державної влади, і, відповідно, безсистемністю, невлаштованістю нормативних правових актів виконавчих органів державної влади, що встановлюють процедурні аспекти їх діяльності. Європейський вибір української держави вимагає проведення комплексних реформ системи органів публічної адміністрації, зокрема, і у сфері надання адміністративних послуг з державної реєстрації речових прав на нерухоме майно.

Завдяки науковим працям В. Б. Авер'янова, К. К. Афанасьєва Ю. П. Битяка, І. В. Дроздової, В. М. Гарашука, І. П. Голосніченка, С. В. Ківалова, І. Б. Коліушка, Є. О. Легези, А. Т. Комзюка, В. К. Колпакова, О. В. Кузьменко, Г. М. Писаренко, В. П. Тимошука та інших вчених-адміністративістів досліджено ряд особливостей діяльності органів публічної влади з надання адміністративних послуг. Але у наукових дослідженнях питання реформування системи суб'єктів публічної адміністрації лише набуває своєї актуальності в світлі анонсованої державної політики європейської інтеграції.

Метою статті є визначення перспектив реформування системи суб'єктів публічної адміністрації з надання адміністративних послуг у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно.

Правовою основою надання адміністративних послуг у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно є Закони України «Про адміністративні послуги» [1], «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» [2] та іншими законодавчими актами. У ст. 2 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» державна реєстрація речових прав на нерухоме майно визначається як «офіційне визнання і підтвердження державою фактів виникнення, переходу або припинення прав на нерухоме майно, обтяження таких прав шляхом внесення відповідного запису до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно».

При цьому, виходячи з нормативного визначення поняття «адміністративна послуга» (ст. 1 Закону України «Про адміністративні послуги»), адміністративними послугами у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно нами розуміється результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на офіційне визнання і підтвердження державою фактів виникнення, переходу або припинення прав на нерухоме майно, обтяження таких прав шляхом внесення відповідного запису до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Під державною реєстрацією слід розуміти внесення відомостей до Державного реєстру прав за спеціальною процедурою, яка передбачає перевірку достовірності даних. Разом із стандартною інформацією про права до реєстру включаються відомості про власників (співвласників) і дані про саму нерухомість. Дані Реєстру мають зберігатися вічно, і всі поточні зміни стану прав, у тому числі зміна власників, користувачів майна, встановлення особливих прав третіх осіб тощо, а також припинення дії прав послідовно накопичуються у ньому. Поступово реєстрові записи набувають зростаючого правового та економічного значення, тому державою вживаються заходи щодо їх захисту, виключення несанкціонованого втручання та перекручення даних. Дані реєстру мають виступати єдиним офіційним підтвердженням з боку держави правового становища об'єктів нерухомості.

Тривалий час державна реєстрація речових прав на нерухоме майно здійснювалась відповідно до порядку, передбаченого Законом України «Про державну реєстрацію речових прав та їх обмежень» від 01 липня 2004 року [2] та Тимчасовим положенням про порядок державної реєстрації права власності та інших речових прав на нерухоме майно, затвердженим Наказом Міністерства юстиції України від 07 лютого 2002 року № 7/5 [3]. Згідно з цими нормативно-правовими актами державна реєстрація речових прав на нерухоме майно здійснювалась у комунальному підприємстві «Бюро технічної інвентаризації та експертної оцінки» відповідної обласної ради і розглядалася як технічна процедура. Власне нормативне розуміння сутності державної реєстрації речових прав на нерухоме майно збереглося і в чинній редакції Закону України «Про державну реєстрацію речових прав та їх обмежень» від 01 липня 2004 року і визначалася як офіційне визнання і підтвердження державою фактів виникнення, переходу та припинення прав на нерухоме майно, обтяження таких прав шляхом внесення відповідного запису до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Водночас у ході реалізації адміністративної реформи зазнала змін і система органів державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень. Так, відповідно до Указу Президента України від 09 грудня 2010 року № 1085/2010 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» [4] в Україні розпочато адміністративну реформу, однією із концептуальних засад якої є покладення різного функціонального характеру повноважень на міністерства, служби, агентства та інспекції [5]. До 01 січня 2013 року функції технічної процедури державної реєстрації речових прав на нерухоме майно здійснювало комунальне підприємство «Бюро технічної інвентаризації та експертної оцінки» згідно з додатково прийнятим Законом України «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення реалізації прав на нерухоме майно та їх обтяжень при їх державній реєстрації» від 09 грудня 2011 року [6]. В цей час нотаріуси набувають повноважень з реєстрації правочинів, обтяжень об'єктів нерухомого майна та іпотеки.

Зокрема, реформаторські зміни відбуваються в роботі державних та приватних нотаріусів.

Так, згідно із Законом України «Про внесення змін до деяких законів України щодо уточнення повноважень нотаріусів та особливостей реєстрації похідних прав на земельні ділянки сільськогосподарського призначення» від 05 березня 2015 року [7], який набрав чинності 25 березня 2015 року, уповноважено нотаріусів здійснювати функції державного реєстратора прав на нерухоме майно у порядку та випадках, встановлених Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» [2].

Зокрема, нотаріусам надано право проводити державну реєстрацію: 1) речових прав, похідних від права власності, на земельні ділянки сільськогосподарського призна-

чення незалежно від нотаріального посвідчення договору, на підставі якого виникає таке право; 2) права власності на земельну ділянку сільськогосподарського призначення, яке виникло та оформлено в установленому порядку до 01 січня 2013 року, одночасно з державною реєстрацією похідного від нього речового права на таку земельну ділянку.

Таким чином, Законом передбачено розширення повноважень нотаріусів у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, зокрема щодо можливості доступу та користування Державним реєстром речових прав на нерухоме майно не тільки під час вчинення нотаріальних дій з нерухомим майном, а також під час здійснення функцій державного реєстратора прав на нерухоме майно, які згідно ст. 3 Закону України «Про нотаріат» [7] здійснюються у порядку та випадках, встановлених Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» [2]. Вказані зміни є дуже важливими особливо для населення сільської місцевості, оскільки органи державної реєстрації прав розташовані тільки у містах обласного та районного значення. Збільшення чисельності державних реєстраторів в Україні потребує значних витрат коштів державного бюджету. Отже, державні та приватні нотаріуси України, чисельність яких значно більше, ніж державних реєстраторів, зможуть максимально спростити процедуру державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, зокрема державної реєстрації речових прав, похідних від права власності, на земельні ділянки сільськогосподарського призначення.

З 01 січня 2013 року створюється Державна реєстраційна служба України (далі – Укрдержреєстр) та структурні підрозділи територіальних органів Міністерства юстиції України. Сам цей орган донедавна залишався центральним органом у системі суб'єктів надання адміністративних послуг у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно. Укрдержреєстр була центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовувалась та координувалась Кабінетом Міністрів України через Міністра юстиції, який реалізував державну політику з питань державної реєстрації актів цивільного стану, речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, договорів комерційної концесії (субконцесії), реєстрації (легалізації) об'єднань громадян, громадських спілок, інших громадських формувань, статутів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, якщо їх реєстрація передбачена законами, статуту територіальної громади м. Києва, державної реєстрації друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності [9].

Анонсована реформа системи державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, за словами Г. Онищенко, передбачає розширення повноважень органів місцевого самоврядування, які повинні отримати доступ до реєстрів нерухомого майна, право приймати документи для реєстрації та видавати довідки, витяги, інформаційні випис-

ки. «Тобто якщо кількість документів і їх назва відповідає вимогам, адміністратор їх приймає, сканує і передає в той орган, який приймає рішення з того чи іншого питання. Приблизно таким чином діють будинки юстиції в Грузії. Звичайно, зі своєю специфікою, але ідея, в принципі, закладена така сама: відокремити людину, яка приймає документи, від тієї людини, яка приймає рішення. Відповідно, це дозволить значно знизити ризик корупційної складової, а, по-друге, надати нові робочі місця в органи місцевого самоврядування», – розповіла Г. Онищенко [10].

На сьогодні прийнята Постанова Кабінету Міністрів України від 21 січня 2015 року № 17 «Питання оптимізації діяльності центральних органів виконавчої влади системи юстиції» [11], в п. 1 якої зазначено про ліквідацію Державної реєстраційної служби та Державної виконавчої служби, поклавши на Міністерство юстиції завдання і функції з реалізації державної політики у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), з питань державної реєстрації актів цивільного стану, речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, договорів комерційної концесії (субконцесії), з питань реєстрації (легалізації) об'єднань громадян, інших громадських формувань, статутів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, якщо їх реєстрація передбачена законами, статуту територіальної громади м. Києва, державної реєстрації друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності [11].

Анонсована реформа системи державної реєстрації речових прав на нерухоме майно повинна мати своїм результатом створення дієвої системи контролю за якістю прийнятих рішень, при цьому повинні бути враховані інтереси переселенців – громадян України з тимчасово окупованих територій Автономної Республіки Крим, Донецької та Луганської областей [12]. Серед основних ідей реформи системи державної реєстрації речових прав на нерухоме майно є розширення повноважень нотаріусів щодо надання таких адміністративних послуг. Наразі триває громадське обговорення положень зазначеної концепції реформування системи суб'єктів публічної адміністрації, задіяних у наданні адміністративних послуг у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно [13].

В подальшому в світлі анонсованих реформ пропонується реформування провадження з надання адміністративних послуг у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно з реалізацією механізму надання таких послуг через центри надання адміністративних послуг за принципом «єдиного вікна», передбачається запровадження «електронних сервісів», спрощення процедур, передача функцій з державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців органам місцевого самоврядування, нотаріусам та банкам. Планується передати на місця як функції з прийому документів, так і функції з прийняття рішень. Проте, за центральним органом виконавчої влади залишається функція контролю.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про адміністративні послуги : Закон України від 06 вересня 2012 року // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 32. – Ст. 409.
2. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень : Закон України від 01 липня 2004 року // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – №51. – Ст. 553.
3. Про затвердження Тимчасового положення про порядок державної реєстрації права власності та інших речових прав на нерухоме майно : Наказ Міністерства юстиції України від 07 лютого 2002 року № 7/5 // Офіційний вісник України. – 2002. – № 8. – Ст. 383 (втратив чинність).
4. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади : Указ Президента України від 09 грудня 2010 року № 1085/2010 // Офіційний вісник України. – 2010. – № 94. – Ст. 3334.
5. Сіра В. О. Зміни в системі державної реєстрації речових прав на нерухоме майно / В. О. Сіра [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.minjust.gov.ua/35369>
6. Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення реалізації прав на нерухоме майно та їх обтяжень при їх державній реєстрації : Закон України від 09 грудня 2011 року // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 29. – Ст. 331.
7. Про внесення змін до деяких законів України щодо уточнення повноважень нотаріусів та особливостей реєстрації похідних прав на земельні ділянки сільськогосподарського призначення : Закон України від 05 березня 2015 року // Офіційний вісник України . – 2015. – № 24. – Ст. 654.

8. Про нотаріат : Закон України від 02 вересня 1993 року // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 39. – Ст. 383.
9. Про затвердження Положення про Державну реєстраційну службу України : Постанова Кабінету Міністрів України від 02 липня 2014 року № 219 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 54. – Ст. 1446.
10. В Україні реформують реєстраційну службу за грузинським зразком [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://vgolos.com.ua/news/v_ukraini_reformuyut_reiestratsiynu_sluzhbu_za_gruzynskym_zrazkom_147998.html
11. Питання оптимізації діяльності центральних органів виконавчої влади системи юстиції : Постанова Кабінету Міністрів України від 21 січня 2015 року № 17 // Офіційний вісник України. – 2015. – № 6. – Ст. 127.
12. В Укрдержреєстрі обговорили Концепцію реформи системи реєстрації прав на нерухомість / Державна реєстраційна служба України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.drsv.gov.ua/show/14135>
13. Колесников М. О. Реформування провадження з надання адміністративних послуг у сфері реєстрації речових прав на нерухоме майно / М. О. Колесников // Právna veda a prax v treťom tisícročí : Zborník príspevkov z medzinárodnej vedeckej konferencie (Košice, 27. – 28. február 2015). – Ч. 6. – С. 122–123.

УДК 32.019.51 (477)

СПЕЦИФІКА ВЕДЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВІЙНИ В УКРАЇНІ, ЗАСОБИ ПРОТИДІЇ ЇЇ ЯК ВИЗНАЧАЛЬНИЙ КОМПОНЕНТ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Котерлін І.Б.,

асистент кафедри соціальних комунікацій та права

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

Мартинець Д.Р., Пуляк Г.В.,

студенти факультету документознавства та інформаційної діяльності

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

У статті досліджуються інформаційні війни в Україні. Аналізуються факти внутрішніх і зовнішніх інформаційних війн проти України з метою виявлення причин уразливості України в інформаційній війні. Пропонується низка відповідних способів протидії іноземній інформаційній експансії.

Ключові слова: інформаційна війна, інформаційні атаки, внутрішня і зовнішня інформаційна війна, інформаційна політика України.

Koterlin I.B., Martinec D.R., Pulyak G.V. / ОСОБЕННОСТИ ВЕДЕНИЯ ИНФОРМАЦИОННОЙ ВОЙНЫ В УКРАИНЕ, СРЕДСТВА ПРОТИВОДЕЙСТВИЯ ЕЙ КАК ОПРЕДЕЛЯЮЩИЙ КОМПОНЕНТ ВНЕДРЕНИЯ ИНФОРМАЦИОННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ГОСУДАРСТВА / Ивано-Франковский национальный технический университет нефти и газа, Украина

В статье исследуются информационные войны в медийном пространстве Украины. Анализируются факты внутренних и внешних информационных войн против Украины с целью выявления причин уязвимости Украины в информационной войне. Предлагается ряд соответствующих мер противодействия иностранной информационной экспансии.

Ключевые слова: информационная война, информационные атаки, внутренняя и внешняя информационная война, информационная политика Украины.

Koterlin I.B., Martinez D.R., Pulyak G.V. / FEATURES INFORMATION WARFARE IN UKRAINE, TOOLS TO COUNTER IT AS A DEFINING COMPONENT OF THE IMPLEMENTATION OF INFORMATION SECURITY OF THE STATE / Ivano– Frankivsk National Technical University of Oil and Gas, Ukraine

The article examines the information war in the media space of Ukraine. Analyzed the facts of internal and external information warfare against Ukraine in order to identify the causes of vulnerability of Ukraine in the information war. Proposes a number of relevant measures to counter foreign information expansion. The article highlighted weaknesses in Ukraine for informational war with Russia, as well as ways to overcome it. In our opinion, Ukraine suffers from information attack from Russia because:

- 1) Ukraine is not controlled by the emergence of new electronic resources. Therefore, almost every day there are new online media guidance which often has anti-Ukrainian propaganda;
- 2) free and very active penetration of satellite media, social networks and e-mail promotional materials;
- 3) Ukraine can not fully resist viruses and malware that spreads Russian propaganda;
- 4) in Russia there are many different developments aimed at propaganda and manipulation. In Ukraine, the opposite is true. Besides the fact that the development of this area, we at the primary level, there is also a means to counter aggressive signals used by Russia;
- 5) improper is to train professionals to information warfare in the media. Ukrainian universities do not train specialists in cyber defense, and if they even have individual courses in the following subjects, they are taught very superficially;
- 6) no relevant sources, which would provide access to information on the strategy and tactics of information warfare. After all, if we analyze the availability of relevant literature that came after Ukraine's independence, it is not enough, and the number of experts on the subject – negligible.

Key words: information warfare, information attacks, internal and external information warfare, information policy of Ukraine.

Інформаційний вплив існував завжди. За давніх часів у якості перших інформаційних атак використовувалися, наприклад, міфи. Так, війська Чингізхана йшли слідом за чутками про їхню неймовірну силу й жорстокість, що підірвало моральний дух супротивників. Психологічна установка на опір, захист бацьківщини і перемогу завжди підтримувалася відповідною ідеологією та вихованням.

Україна опинилася у сфері застосування широкомасштабних акцій інформаційної війни, спрямованих на її ін-

формаційні ресурси, систему прийняття рішень органами державної влади, а також на масову свідомість населення. Останнім часом у світовому інформаційному просторі значно збільшилася кількість негативної інформації про Україну, що зачіпає різноманітні аспекти політичного, економічного, соціально-гуманітарного життя українського суспільства. Ця інформація є не випадковою, а цілеспрямованою, створеною за певним сценарієм. Мета такої інформації – маніпулювання суспільною думкою українців. Інформаційні атаки